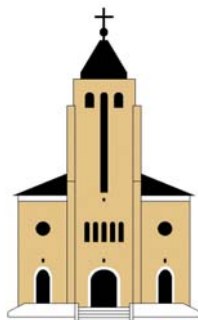

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2010/2. SZÁM • FEBRUÁR 21.

A HAMU ÜZENETE

Elkezdődött a nagyböjt szent és szép időszaka. Érdekes számomra a hamvazás szertartása. A hamu az igazságról beszél. Nem is egy igazságról.

Az egyik igazság az, hogy porból lettünk s visszatérünk a porba – földi, biológiai életünk mulandó. Bölcs, hogy évről évre egyházunk a hamvazás egyszerű jelével tudatosítja ezt az igazságot. Mert a mindennapi, ügyes-bajos dolgaink közepette könnyen megfeledezünk a halálról. Pedig, ha földi életpályánkat nézzük, azon kívül, hogy megszülettünk, csak a halál biztos. Tetszik nekem Martin Heidegger, német filozófus gondolata, mely szerint akkor válunk igazán emberré, ha szembenézünk a saját halálunkkal s elfogadjuk azt. Elfogadni, nemcsak beletörődni, hanem szívből elfogadni a halált csak akkor lehet, ha hiszünk az örök életben. Ha hisszük, hogy Isten nem hagy el minket földi pályánk végén. Ha hisszük, hogy Krisztus azért halt meg és támadt föl, hogy nekünk örök életünk legyen. Áldott ez a hamu, mert a halálon túl Istenről beszél! Pál apostol mondja: „*Testvérek! Ne gyászoljatok úgy, mint pogányok, akiknek nincsen reményük!*” (vö: 1 Tessz 4, 13) Nekünk van reményünk! A halál nem végállomás...

Ezen túl, beszél a hamu a bűnről s a bűnbánatról is. Hamut hintünk a testünkre, amit egyébként igyekszünk tisztán tartani. A hamu bepiszkítja a külsőnket, amit sokszor szép álarcként hordunk. A hamu segítségével kívül is látható lesz, megjelenik az igazság. Az, hogy belül koszosak vagyunk. A szívünk gyakran nem tiszta. Van ott irigység, harag, önzés, szeretetlenség, ítélkezés... Áldott ez a hamu, mert figyelmeztet a megtérésre. A hamu csak jel, nem maradhat örökké rajtunk. A lelkünknek sem szabad koszosnak maradni. Megfigyeltem, hogy a hamvazás után sokan azonnal porolgatják a kabátjukat, ha hamus lett. Ilyen igyekezettel kellene bűnbánatot is tartani. A bűnbánatban Isten megtisztít, hogy ne csak a külsőnk, hanem a szívünk is tiszta legyen. A nagyböjt szép és szent idő, vegyük komolyan, amit Isten a hamun keresztül is üzen...

„Emlékezz ember, porból lettél, s porrá leszel!”

„Térjete meg, s tartsatok bűnbánatot!”

C. Zs.

Részletek a Szentatya nagyböjti üzenetéből

Kedves Testvéreim!

Szokásos nagyböjti üzenetemben, ebben az évben szeretném, ha különösképpen a böjt értékéről és értel-

méről gondolkodnánk el. A nagyböjt arra a negyven napra emlékeztet, amelyet az Úr böjtölve töltött a pusztában, mielőtt elkezdte nyilvános működését. Ezt olvassuk az evangéliumban: *„Akkor a Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy a sátán megkísértse. Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett”* (Mt 4,1-2).

Megkérdezhetjük magunktól, **milyen értéke és mi értelme lehet számunkra, keresztények számára, hogy megvonunk magunktól valamit**, ami önmagában jó és hasznos lenne létfenntartásunkhoz. A Szentírás és az egész keresztény hagyomány azt tanítja, hogy a böjt nagy segítség ahhoz, hogy **elkerüljük a bűnt és mindazt, ami hozzá vezet**.

Mivel mindannyiunkra ránehezedik a bűn és következményei, **a böjtöt Isten eszököként kínálja nekünk, mely helyreállítja a barátságot az Úrral**.

Az Újszövetségben Jézus megvilágítja a böjt mély értelmét, megbélyegezve a farizeusok magatartását, akik ugyan aprólékos pontossággal betartották a törvény előírásait, de szívük távol volt Istentől. A valódi böjt, ismétli másutt is az isteni Mester, inkább a mennyei Atya akaratának teljesítése, aki *„a rejtekben is lát, és megjutalmaz”* (Mt 6,18). Ő maga mutat példát erre, amikor negyvennapos pusztai tartózkodása

végén azt feleli a Sátánnak, hogy *„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden tanítással is, amely az Isten szájából származik”* (Mt 4,4).

A böjt gyakorlata nagyon elterjedt volt a korai keresztény közösség életében Ezenkívül a böjt visszatérő gyakorlat, amelyet a korok szentjei mindig ajánlanak.

Úgy tűnik, napjainkra a böjt gyakorlata vesztett lelki értékéből, és egy olyan kultúrában, amelyet az anyagi jólét keresése jellemez, inkább a testi egészséget karbantartó terápiás eszközzé válik. A **böjtölés** minden bizonnyal javíthatja a testi egészséget, de **a hívők számára elsősorban lelki „gyógymód”** mindannak leküzdésére, ami megakadályozza őket, hogy önmagukat Isten akaratához alakítsák.

A böjt hűséges gyakorlása hozzájárul ahhoz is, hogy **megerősödjön az emberben a lélek és a test egysége, segít elkerülni a bűnt és növekedni az Úrral való bensőséges kapcsolatban**. Önmagunk megfosztása az anyagi tápláléktól, amely a testet táplálja, megkönnyíti a belső készséget, hogy hallgassuk Krisztust, és az ő üdvözítő szavából táplálkozzunk. A böjttel és az imádsággal lehetővé tesszük számára, hogy csillapítani tudja azt a lelkünk legmélyéről fakadó éhséget, amit bensőnkben tapasztalunk: az Isten iránti éhséget és szomjúságot.

Ha szabadon úgy döntünk, hogy megfosztjuk magunkat valamitől azért, hogy másokat segítsünk, ezzel konkrétan megmutatjuk, hogy a nehézségekkel küzdő felebarátunk nem idegen számunkra. Éppen azért, hogy elevenen tartsuk magunkban ►

MÁRCIUS

Március hagyományos magyar neve Böjt-más hava. A hónap jeles szentje **Árpád-házi Boldog Erzsébet**.

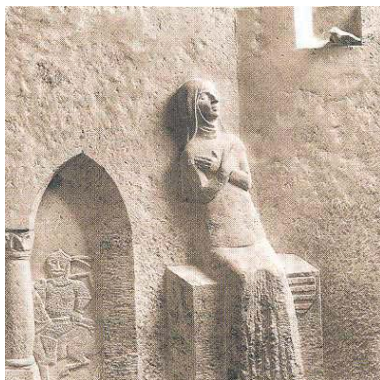
Erzsébet 1270 körül született Magyarországon. Apja a rövid ideig uralkodó V. István király, anyja a nemrég kereszténnyé lett Kun Erzsébet. Testvére annak a Máriának, aki Anjou Károly nápolyi királyhoz ment feleségül. Unokahúga volt Szent Kingának, Boldog Jolánnak és Szent Margitnak. Életében sok a homályos pont.

Az egyik hagyomány szerint a nyulak szigeti dominikánus kolostorban nevelkedett. 1287-

ben feleségül adták Rosenberg Zavia morva nemeshez. Férje halála után Nápolyba költözött, és nővére, Mária környezetében visszavonultan élt. 1320 körül halt meg életszentség hírében.

A Heveneszi Gábor jezsuita szerzetes által írt életrajza eképpen mutatja be:

„Kora gyermekségétől fogva Isten tiszteletére és szeretetére nevelték, ezért megvetette a ragyogó házasságokat, amelyeket királyi származása ígérhetett neki, négy esztendőskorában belépett abba a Szent Domonkos rendi kolostorba, amelyet atyai nagyatya alapított ▶

▶ ezt a befogadó és figyelmes magatartást a testvérek felé, bátorítom a plébániákat és a közösségeket, hogy a nagyböjtben még inkább gyakorolják a személyes és a közösségi böjtöt, Isten ígéjének hallgatását, az imádságot és az alamizsnát.

Kedves Testvéreim! Ha jól megnézzük, a böjt legvégső célja, hogy segítsen önmagunkat egészen Istennek ajándékozni. Tartsuk fontosnak a nagyböjtöt minden családban és minden keresztény közösségben, hogy általa eltávolítsuk mindazt, ami szétszórta a lelket, megerősítsük azt, ami táplálja a lelket, megnyitva szívünket Isten és a felebarát szeretetére.

Fordítsunk több figyelmet az imádságra, a szentírásolvasásra, a bűnbánat szentségéhez és az Oltáriszentséghez járulásra, főleg a vasárnapi szentmisén. Ezzel a belső készséggel lépünk be a nagyböjt bűnbánó légkörébe. Kísérjen minket a Boldogságos Szűz Mária, és támogassa törekvésünket, hogy szívünk megszabaduljon a bűn rablásától, hogy egyre inkább „Isten élő tabernákulumává” tegyük. Miközben imáimról biztosítok minden hívőt és egyházi közösséget, hogy eredményes nagyböjti időszakot éljen, ezzel a jókívánságommal szívből terjesztem ki mindenkire apostoli áldásomat. ■

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐ

☞ **Sipos Noel**

születési dátum: 2009. július 4.

keresztelés ideje: 2010. január 24.

TEMETÉSEK

† **Halász Györgyné (sz. Szórádi Edit)**

születési év: 1944

temetés ideje: 2010. február 9.

† **Horváth Albertné (sz. Rusz Gizella)**

születési év: 1922

temetés ideje: 2010. február 12.

† **Paróczi Tibor**

születési év: 1926

temetés ideje: 2010. február 12.

† **Nagy Béláné (sz. Rusznyák Ilona)**

születési év: 1927

temetés ideje: 2010. február 19.

Az elkövetkezőekben minden hónap utolsó vasárnapjának ½10 órai szentmiséjét az adott hónapban temetett testvéreinkért mutatjuk be.

► a Buda közelében fekvő Nyulak szigetén és teljesen Isten imádásának, a mennyei dolgokról folytatott elmélkedésnek szentelte magát. A tökéletességet atyja nővérének, Szent Margit oktatásából és eleven példaadásából tanulta meg, amíg a pápa akaratából, aki megengedte, hogy elhagyja hazáját, Itáliába költözött, hogy minél távolabb legyen rokonaitól és minél teljesebben a lélek dolgaival való foglalkozásnak szentelhesse magát.

Örömteli foglalatosságként vállalta a legalantasabb szolgálatokat a ház körül. Az edények mosogatását, a hálólhelyiségek söprését, kemence fűtését. Minél inkább megalázta magát, annál nagyobbra növekedett iránta mennyei Jegyesének szeretete, míg ki nem érdemelte földi korona helyett a mennyeit.”

Március 6-án szólította magához az Úr. Halála után számos csoda terjesztette el szentségének hírért. ■

Forrásművek:

Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

Hevenesi G.: Régi magyar szentség,

Új Ember Kiadó, Budapest 1988.

REJTVÉNY

A nagybőjti időhöz kapcsolódnak a kérdéseink. Kinek a szájából hangzanak el a következő bibliai mondatok?

A) „Ne legyen közöd annak az igaz embernek a dolgához! Az éjjel álmomban sokat szenvedtem miatta.”

B) „Mit akartok, melyiket bocsássam el a kettő közül?”

C) „Magadtól mondod ezt vagy mások mondták neked rólam?”

D) „Ne hasítsuk szét, hanem vessünk rá sort, hogy kié legyen.”

Beküldési határidő: **március 20.** A megoldásokat a **mustarmag18@yahoo.com** címre vagy a plébániára kérjük.

Az előző havi helyes megfejtőink **Papp Jánosné (Etelka), Paróczainé B. Mária, Tar Jánosné (Marika), Vig Antalné (Rózsika néni).** Gratulálunk nekik, jutalmukat személyesen adjuk át. ■

VISSZATEKINTŐ

Az elmúlt időszakban is voltak olyan események templomunkban, amelyeket érdemes a **MUSTÁRMAG** lapjain is felidézni.

■ Február 7-én Don Bosco ünnepéhez kapcsolódóan most már mondhatjuk, hogy hagyományosan szalézi vendégeink voltak. A szentmise főcelebránsa ezen a havas délelőttön **P. Hartai Gábor SDB**, az Óbudai Szent Alajos Rendház igazgatója, plébános volt. Szentbeszédében felidézte Don Bosco alakját, kiemelte nevelési elveit, és rámutatott arra, hogy mindannyiunk felelőssége az ifjúság nevelése. Meg kell találunk fiataljainkban a jót, még azokban is, akikben ez olykor-olykor nehezűnkre esik, mert csak így fogjuk tudni az utat a szívükhöz is megtalálni, csak akkor fognak elfogadni bennünket, és hallgatni ránk.

■ Február 14-én a ½ 10-es szentmisén a betegek világnapjához kapcsolódóan sok

testvérünk (idősek és betegek) vette fel a betegek szentségét. Ezt a napot, Szűz Mária lourdes-i megjelenésének első napját II. János Pál pápa tette a betegek világnapjává. ■

Dr. Pelsőczy Ferenc (1916–1995)

Tudós pap, a felebaráti szeretet vértanúja

Ferenc atyát már mint Törökbálint plébánosát ismertem meg a 80-as évek derekán. Barátságos, mély emberszeretetről tanúskodó stílusa már az első alkalommal magával ragadott. Azt is tudtam, hogy a közvetlen stílus mögött komoly tudós ember lakik.

1916. november 13-án született Csepelen. Székesfehérváron 1941. június 20-án szentelték pappá. 1946-ban teológiai doktorátust szerzett Innsbruckban. 1941–1942-ben káplánként működött Budafok-Belvárosban, 1942–1943-ban pedig Csepelen. 1943–1949 között ismét Budafok-Belvárosban hitoktató, majd ugyanott 1949-től plébános volt. Később lelkész volt Apátsháza-n, adminisztrátor Előszálláson. 1957-től, életének 79. évében bekövetkezett haláláig Törökbálint Nagyközség köztisztviselőjeként álló plébános. Egyetemi tanársegéd volt a Római Katolikus Hittudományi Akadémián, egyháztörténetet tanított. Sokat foglalkozott Szent Istvánnal, négy kötetből álló könyvsorozatot írt ebben a témában, amelyből két kötet meg is jelent. Amellett, hogy tudós ember volt, lekipásztorként is tevékenykedett. A lehető legrozsabb időben volt plébános, hiszen ekkor két kézzel irtották a hitoktatást. Nagyon komolyan gondolta a gyermekek hitre nevelését, és ezt Törökbálinton biztosította is. Egyetemen oktatott, de ugyanilyen odaadással készítette fel a kisgyermekeket is elsőáldozásra, hiszen azt vallotta, hogy a hit tanítása nagyon fontos dolog. Igyekezett mindenkivel

kapcsolatba kerülni, ha valahol építkeztek, ő elment mindenhová, reverendában, hogy lássák, ő a plébános. Nem tudott úgy bejönni valaki a templomba, hogy mise után ne ment volna oda hozzá beszélgetni.

Nagyon fontos volt számára a közösségépítés és az utánpótlással való foglalkozás. Azt is vallotta, hogy a keresztényeknek részt kell venniük a közéletben. Turai István polgármesternek is a kezdetekkor ő javasolta,

hogy vágjon bele a közéleti tevékenységbe. Aki ismerte, még ma is őriz a szívében egy-egy mozdulatot, kérdést vagy útravalót. Szeretett és tudott az emberekhez szólni. Tanított és nevelt, nemcsak az iskolákban a hittanórán, nemcsak a templomban a vasárnapi prédikációkkal, hanem a község ünnepein is

1993-ban a község vezetése Ferenc atyának ítélte a Törökbálintért kitüntetést. Augusztus 20-án dr. Elek Sándor polgármester adta át a templomban a plakettet és az aranygyűrűt. Meghatottan húzta az ujjára, nézegette, forgatta, majd el-elcsukló hangon azt mondta: „...Szeressük egymást Jézus Krisztusban, és amíg engedi, hogy világítsa a mi egyszerű életünk, addig közösen világítsunk egy szép magyar jövő érdekében. Én nagyon szeretném ezt hinni, és kérem ezért az imáitokat.”

Pelsőczy atya 1995-ben rablógylakosság áldozata lett, a szó legszorosabb értelmében az utolsó szívdobbanásáig szolgált. Szolgált akkor is, amikor vizet adott a gyilkosának...

N. Gy.

A KERESZTÚT

A keresztút az egyik legismertebb keresztény ájtatossági forma. A szentföldi zarándoklatok már a kereszténység első századaiban megkezdődtek. Már az első keresztény írók – köztük Szent Jeromos is – megemlítik azokat. A keresztút járásának legmélyebb gyökere talán arra a hagyományra vezethető vissza, miszerint a Boldogságos Szűz is végigjárta Fia szenvedésének helyeit a mennybemenetel után.

A mai keresztúthoz hasonló, szervesen összetartozó állomásokat először Bolognában a San Stefano templomban állítottak föl már az V. században.

A ferencesek, akik a szentföldi kegyhelyek gondozását is vállalták, különösen élen jártak Krisztus szenvedése tiszteletének elterjesztésében. Ez a tisztelet a keresztútban nyert kifejezést. Általánossá vált kolostoraikban, rendházaik kápolnájában, azokban a templomokban, ahol ők szolgáltak, és innen aztán világszerte elterjedt az összes plébániai templomra is. A XVIII. században a ferences Porto Mauriziói Szent Lénárd olyan lelkesen terjesztette a keresztúti ájtatosságot, hogy a keresztút prédikátorának nevezték el. 1731 és 1751 között 572 keresztutat állított föl. Az állomások számát, a keresztút felállításának helyét, körülményeit és az ájtatosság módját XII. Kelemen pápa szabályozta és egységesítette az 1731-ben kiadott rendeletében.

A keresztút gyakorlata

A keresztúthoz nincsenek előírva meghatározott imák. A századok folyamán kialakult és jóváhagyott gyakorlat szerint mégis ajánlatos a következő módot követni:

(1) Először felindítjuk a tökéletes bánatot: „Urnk, Jézus Krisztus. Te a mi vétkeinkért vállaltad a keresztút szenvedéseit. Teljes szívemből bánom minden bűnömet, melyek-

kel Téged, végtelenül jó és szeretetre méltó Istenem, megbántottalak. Most követni akarok a keresztúton, hogy kifejezzem őszinte hálám és szeretetemet irántad. Kérlek, fogadd ezt engesztelésül mind a saját vétkeimért, mind mások bűneiért. Add meg lelkem üdvösségére, vagy egy tisztítóúton szenvedő lélek javára azt a bűcsút, amit Egyházad által a keresztút végzőinek megengedtél. Amen.”

(2) Minden stáció előtt térdet hajtunk s ezt mondjuk: Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged, mert a te szent kereszted által megváltottad a világot!

(3) Néhány percig szemléljük minden egyes stáció képét és elgondolkodunk az eseményről, ami ott történik.

(4) Egy-egy stáció végén elmondunk egy Miatyánkot és Üdvözlégyet. Az egész keresztút végén ugyanezt imádkozzuk a pápa szándékára, aki Krisztus földi helytartója. Ezzel kifejezzük az Egyházzal való közösségünket és hűségünket. Ez is feltétele annak, hogy a teljes bűcsút elnyerjük.

Beteg és idős emberek, vagy akiket súlyos okok akadályoznak, nem tudnak a templomba menni, hogy ott végezzék a megszentelt keresztutat, pedig éppen ők osztoznak legjobban a keresztet hordozó Jézus sorsában, ezért az Egyház megkönnyítette számukra ezt a gyakorlatot s a bűcsú elnyerését. Elég, ha egy feszületet vagy rózsafüzért tartanak a kezükben, amely erre a szándékra van megáldva, és így gondolatban követik Jézust a keresztúton.

A keresztút valóban „lelkigyakorlat”: szemlélődés, elmélkedés és imádság. Mintha ugyanabban az időben személyesen jelen lennék, úgy nézek minden eseményt, látom magam előtt az embereket és hallom hangjukat.

A keresztút, Szent István Társulat, 1986 alapján

N. Gy.

KERESZTÚT OTTHONRA

Egy rövid keresztút azoknak, akik bármilyen okból is nem tudnak részt venni a templomi, közösen végzett keresztútjainkon.

■ Kezdő imádság

Ó, felfeszített Üdvözítőm, a szent keresztutat akarom járni! Szívemből szánom és bánom minden bűnömet, mert azokkal té-

ged, aki a legjobb és legszeretreméltóbb jószág vagy, bántottalak meg. Ó, Jézusom, bocsáss meg nekem!

■ **1. állomás** / *Az ítélet*

Ó, Jézus, aki magadat irántam való szeretetből halálra ítélni engedted, add nekem ama kegyelmet, hogy egykoron szeretetben és türelemben vegyem a halált a te kezedből! (Egy *Miatyánkot* imádkozzunk minden állomás után.)

■ **2. állomás** / *A keresztt*

Ó, Jézus, aki a nehéz kereszttet kész szívesen vetted föl, segíts meg, hogy keresztemet türelemmel viseljem!

■ **3. állomás** / *Az első esés*

Ó, Jézus, aki a keresztt alatt összerogytál, bocsáss meg kegyesen, ha emberi gyarlóságból bűnbe esem!

■ **4. állomás** / *A találkozás*

Ó, Jézus, akit megvigasztalt szerető Anyád, add édesanyádat vigasztalómul és segítőmul életben és halálban!

■ **5. állomás** / *A cirenei*

Ó, Jézus, aki cirenei Simonban támaszt nyertél szükségemben, adj nekem igazi nemesis barátokat, akik szükségemben és halálomban nem hagynak el!

■ **6. állomás** / *Veronika*

Ó, Jézus, aki Veronika kendőjében lenyomtat arcodat, vésd mélyen kínszenvedésem emlékétt szívembe, lelkembe!

■ **7. állomás** / *A második esés*

Ó, Jézus, aki másodszor esel a földre a keresztt súlya alatt, add malasztodat, hogy előző bűneimbe soha többé vissza ne essem!

■ **8. állomás** / *Az asszonyok*

Ó, Jézus, aki olyan szeretettel vigasztaltad a síró asszonyokat, vigasztalj meg engem is az élet minden körülményei között!

■ **9. állomás** / *A harmadik esés*

Ó, Jézus, aki harmadik esésed után is felgyenesedtél kereszttutadon, add, hogy soha többé ne vétkezzem, hanem mindvégig állhatatos maradjak a jóban!

■ **10. állomás** / *A vetköztetés*

Ó, Jézus, akit megfosztottak ruháidtól, ne engedd meg, hogy a megszentelő kegyelem ruhája valaha elraboltassék tőlem!

■ **11. állomás** / *Keresztre feszítés*

Ó, Jézus, aki gyötrelmes kínok között keresztre szegeztetted magadat, add, hogy én is készségesen szegeztessék magamat az önmeggyőződés és bűnbánat kereszttjére!

■ **12. állomás** / *Kereszthalál*

Ó, Jézus, aki magadat a kereszttfán érettem és az egész viláért fölládoztad, add, hogy neked éljek és haljak, és a tied maradjak mindörökre!

■ **13. állomás** / *A levétel*

Ó, Jézus, aki halottként szűz Anyád ölében akartál pihenni, tedd meg, hogy a szentáldozáskor bennem mindig tiszta szívet találj nyugóhelyül!

■ **14. állomás** / *A sír*

Ó, Jézus, aki a sírban nyugodtál, hogy abból húsvét ünnepén dicsőségesen előjőjj, add, hogy egykoron síromból dicsőségesen föltámadjak az örök húsvét ünnepére!

■ **Befejező imádság**

Ó, Jézusom, vedd ezt a szent kereszttúti ájtatosságomat vizsontszeretetem csekély bizonyosságaként! Ó, Jézus, tedd, hogy a te kereszttutad és kereszthalálad ne legyen hiábavaló reám nézve! Vezess engem kereszttutamon hozzád, a mennybe. *Ámen.*

HAMVAZÓSZERDÁTÓLHÚSVÉTIG

Nagyböjt hat héttel húsvét előtt, hamvazószerdán kezdődik és húsvétvasárnapig tart, ami minden évben a tavaszi napéjegyenlőséget (március 21.) követő első holdtölte utáni első vasárnapra esik.

Mivel az egyház a vasárnapokat nem tekintheti böjti napoknak, szerdai napon kezdődik a nagyböjt, és így pontosan negyven napot tesz ki. Hamvazószerdára és nagypéntekre szigorú böjtöt rendel. 18 és 60 év között a híveknek csak háromszor lehet étkezniük, és egyszer jóllakniuk, 14 év felett pedig tartózkodni kell a hústól. Nagyszüleink idején még zsírt, rántást sem tettek az ételekhez. Ilyenkor hamis-halászlét (hal nélküli leves), sóba-vízbe bablevest, és krumplilevest ettek. A Dél-Alföldön egyes helyeken

nagypénteken nem főztek, hanem pattogtatt kukorica volt az elendelük.

Miután farsang keddjén (húshagyó kedden) este 11-kor véget ért a bál, vége szakadt a mulatozásoknak, a lakodalmi időszaknak is.

A nagyböjt bűnbánati időszak, ami alkalmat ad a lemondásra, a hitben való elmélyülésre és kiengesztelődésre, hogy méltóképpen felkészülhessünk Jézus Krisztus feltámadásának megünneplésére.

Virágvasárnapon Jézus diadalmas jeruzsálemi bevonulására emlékezünk. Ne felejtünk el ekkor barkát vinni a templomba, amit a pap megszentel. Mindig az előző évben megszentelt és elégetett barka hamuját használják hamvazószerdán. **K. L. M.**

HITTANCSOPORTOK A PLÉBÁNIÁN I.

Az Mustármag idei számaiban arra vállalkozunk, hogy a plébánián működő egyes csoportokat mutassuk be. Az ismerkedést a hittanos gyerekekkel kezdjük, jelen számunkban az általános iskolás csoportokról és hittanóráikról közlünk egy kis beszámolót.

Két nap, három csoport, kb. 40 gyerek – statisztikailag így lehetne megragadni azt, amit erre a tudósításra készülve láttam. De mindez semmit sem mond arról a légkör-ről, amit megtapasztaltam. Így rendhagyó bemutatásra készülök: egyrészt a saját benyomásaim, másrészt a gyerekek megnyilvánulásai alakították a cikket. A hozzászólásokat név nélkül, idézőjelben közlöm.

„Lehetek ma én a kulcsfelelős?” – kérdezte tőlem az elsőként érkező fiú. Inkább sejtve, mint tudva, hogy mit is jelent a kérdés, rábólintottam. A fel-felcsendülő csengő hangja után sietős léptekkel dübörgött aztán minden alkalommal lefelé a lépcsőn, és eresztette be az újonnan érkezőt, majd folyamatos csacsogás közben jöttek fel az emeleti hittanterembe. Mindenki jókedvűen érkezett, hozta a hittankönyvét, egyesek még elvégezték az utolsó simításokat a házi feladaton (színezés, rajzolás, rövid kiegészítő feladatok). A gyerekek többsége már évek óta hittanos, többségük azért kezdett hittanra járni, mert ez magától értetődő volt a családban: van aki már „kiscsoportos kora óta” jár hittanra, mások azt is mondták, hogy a „szüleik szerették volna, hogy legyenek elsőáldozók”, ismét mások pedig egyre „többet szeretnének megtudni Isten-

ről”, meg persze a társaság vonzereje sem utolsó. Többen voltak, akik iskolai hittannal kezdtek, de olyan is van, aki különösen örül, hogy ide járhat, „mert az apának meg az anyának itt volt az esküvője”. Vannak olyan tapasztalatok is, amik szerencsére ma már nem jellemzőek: „volt olyan, amikor én voltam egyedüli hittanos” – mondja az egyik lány.

Mi a különbség a plébániai hittan és az iskolai hittan között? – kérdeztem a gyerekektől.

„Az iskolában nem volt a hittan annyira komoly.” – „A plébániai hittan sokkal nyíltabb, közvetlenebb, őszintébbek lehetünk egymáshoz.” – „Itt jobb a közösség.” – „Azért jövünk ide, mert itt szeretnénk lenni, nem pedig azért, mert közel van.” – „Ide mindenki azért jár, mert tanulni akar.”

A hittanórák kezdetén „meggyűjtjük a gyertyákat” – a gyertyagyűjtő szerepe talán még a kulcsfelelősénél is nagyobb megtiszteltetés. „Utána imádkozunk, majd olvastunk a hittankönyvünk-ből, és megbeszéljük, hogy melyik mondat mit jelent, meg mit jelentenek azok a szavak, amiket még nem ismerünk. Aztán az óra végén is imádkozunk, és akkor elmegyünk haza.”

A beszélgetés közben aztán kiderült ►

▶ persze, hogy más is történik még a hittanórákon: „Zsolt atya mindig tesz fel kérdéseket, és kapunk a válaszokért pontokat. Ha öt pontot összegyűjtünk, akkor kapunk érte csokit.” A csokiért – derül ki kicsit később – keményen meg kell ám dolgozni: „Van olyan óra, hogy nem is lehet pontot gyűjteni, de amúgy is csak több órai munkával lehet egy csokiravalót összeszedni.”

Az emlékezetes hittanórák közé tartozik például, amikor felmentek a templomtoronyba, bár volt aki szeretné ezt megismételni, mert „le akarja győzni a félelmét”. De ugyanígy a legkedvesebb emlékek között jelent meg az év végi óra, amikor nagy-nagy verseny volt, és persze csokit lehetett nyerni.

Rövidke beszélgetés után sem kérdés számomra: ezek a gyerekek szeretnek hittanórára járni. Vajon meg tudják-e fogalmazni, hogy miért?

„Az nagyon jó, amikor valamiről beszélgetünk, és akkor Zsolt atya viccelődik, olyankor nagyon jókat lehet nevetni.” – „Azért, mert amikor imádkozunk, akkor sok dolgot elmondhatunk a Jőistennek.” – „Mert az imába befoglalhatunk valakit.” – „Együtt lehessek itt Istennel és a barátaimmal.” – „Együtt vagyunk egy jó közösségben, és olyanokkal foglalkozunk, ami engem érdekel.” – „Nekem az a kedvenc részem, amikor a végén körbeadjuk a rózsafüzért és imádkozunk. Olyan jó olyankor hallani, hogy ki miért szokott imádkozni.”

A gyerekek többsége otthon is szokott imádkozni. Vannak, akik a családdal közösen imádkoznak, általában esténként, mások egyedül mondják el imádságaikat. „Van, amikor reggel is imádkozom, de azt néha elfelejtem.” – hangzik egy őszinte vallomás.

Nekünk, felnőtteknek, reményt jelentenek a gyerekek. A közösségünk továbbélésének zálogai, ezért kérdezek rá arra, hogy

mennyire vesznek részt aktívan a közösségi életben.

„Itt vagyunk a szentmiséken.” – „Én régebben, amikor karácsony volt, akkor kispásztor voltam.” – „Voltam napközis táborban, meg más táborokban is.” – „Gyerekeknek jár a túrákra, amiket itt szerveznek.” – „Részt veszek a NAMI versenyben.”

A nagyobbak másféle közösségi tapasztalatokkal is rendelkeznek. Vannak, akik regnumosok, mások pedig rendszeresen részt vesznek gyerek rózsafüzéren. Sőt vannak, akik már másokat is bevonnak az imádságos életbe:

„Nekem van egy osztálytársam, aki katolikus, de nem járnak templomba. Meghívtam őt a gyerek rózsafüzérre, és rendszeresen el is jött.” ▶

KÉPZÉS A PLÉBÁNIÁN

Ötalkalmas képzés indul márciusban plébániánkon **azok számára, akik betegekkel foglalkoznak**, vagy ilyen szolgálatot szeretnének végezni. A képzés célja, hogy a Bibliából kiindulva lelki segítséget, iránymutatást nyújtson. Az alkalmakon mód nyílik továbbá tapasztalataink megosztására és közös imára is. **A képzés a kamilliánusok által összeállított rendszer szerint zajlik**, így a képzés után, aki szeretne, csatlakozhat a kamilliánus családhoz. A képzésen bármely olyan felnőtt részt vehet, aki keresztény elkötelezettséggel kíván a betegeknek segíteni. Jelenkezni lehet a plébánián. Az alkalmak **mindig szombaton délután három órakor** kezdődnek és másfél-két órásak.

Az alkalmak időpontjai a következők: március 20. – április 17. – május 8. – május 22. – június 12.

Gyermekeink hamar megtapasztalják, hogy nem mindenki jár templomba, nem mindenki foglalkozik Istennel. Változna-e valami, ha több gyerek ismerné/ismerhetné meg Istent?

„A verekedős fajta gyerekek békésebbek lennének.” – „Kevesebb lenne a csúnya beszéd.”

Eszetekbe jut-e néha, hogy ti nem viselkedhettek rosszul?

„Én is tudok egy csomó csúnya szót, de keveset használok belőlük. Próbálok viselkedni, amikor ki akarom mondani őket.” – „Azért a gyerekekkel is néha elszalad a ló, és kerül olyan helyzetbe, hogy belement egy rosszaságba, mint más is, de mi utána igazából megbánhatjuk.” – „Vannak azért olyan helyzetek, amikor felismerjük, hogy

hoppá, itt mit is kell nekem csinálni, talán már beszélünk is ilyesmiről.”

„Volt egy olyan gyerek, akit senki nem akarta befogadni, sőt csúfolták. Amikor odajött hozzám és kért valamit, akkor azért odaadtam neki. Nem vagyunk durvák olyanokhoz, akikhez mások igen.”

Hála Neked Istenünk, hogy megszólítod ezeket a gyerekeket, hogy közel kerülhetnek Hozzád. Tartsd meg őket a Te szeretettedben, hogy felnőttként ők is úgy örülhessenek a következő generáció növekedésének láttán, ahogy a mi szívünkbe is melegséget és arcunkra mosolyt varázsolnak a mostani gyerekek.

N. Gy.

(A gyerekekről készült fotókat technikai okokból csak a következő számunkban tudjuk közölni.)

VISSZATEKINTŐ

COUNTRY PARTY...

Soroksár-Újtelepen – 2010. január 22.

Régi álmunk vált valóra azzal, hogy idén első alkalommal közös farsangi bált szervezhettünk az espereskerület középiskoláσαι számára. Ezzel már háromra növekedett az egy tanéven belüli énekes-táncos, vidám együttléteink száma. Már kialakult egy erős, összetartó keménymag, akikkel nagyon jó dolog újra és újra találkozni, de minden egyes alkalmon látni új arcokat is, akik lehet, hogy csak most csöppentek bele a – szerintem – folyamatosan fejlődő és érettebbé váló dél-pesti ifjúsági közösségünkbe. Remélem, mindenki – hozzám hasonlóan ☺ – remekül érezte magát, és majd más találkozókön is viszontláthatjuk egymást.

Az idei bálnak az adta az egyediségét, hogy mindenkinek vadnyugati gúnyában kellett megjelennie. A többség a kockás ▶

ing, farmernadrág kombinációt választotta Cowboy kalappal, de lehetett indiánnal és mexikói szombréróssal is találkozni. Marci atya pedig patronos pisztolyának durrogatásával szórakoztatta saját magát és a többieket ☺.

A country party fél 8-kor vette kezdetét Attila atya köszöntésével. A bálterem falain körözött soroksári „banditák” nem túl bizalomgerjesztő képei meredtek ránk. Ekkor még nem tudhattuk, hogy ezek a gazfickók még megzavarhatják a békés vadnyugati bulizást. A közös imádság után egy kis játékkal teremtettük meg a jó hangulatot. Fél pár cipőnket bedobtuk a kör közepére, majd egy ellentétes nemű lábbelijét felkapva próbáltuk meg a cipellő tulajdonosát megtalálni és feladni azt a lábára. Ezt követte a soroksáriak countrys nyitótánca, amely nagyon jól sikerült és mindenkiben felébresztette a lelke mélyén szunnyadó cowboyt/cowgirlt.

Az est folyamán nagyon sok lehetőségünk volt táncolni. A szabad táncok mellett tanultunk tangót és jive-ot is. Ezenkívül még számtalan közös tánc (skót, görög, izraeli, country, makaréna) adott alkalmat arra, hogy koptassuk a parkettet. Mindenki javában szórakozott, amikor is egy váratlan pillanatban lekapcsolódott a villany, és siki-tozásra, fegyverpuffogatásra lettünk figyelmesek. A vadnyugat rosszfíúi, akiket eddig csak a körözési plakátokon láthattunk, eljöttek hozzánk és elrabolták néhány társunkat, akiket csak bizonyos feladatok (pl. Trombi ivás, szkanderezés, karaoke) végrehajtásával lehetett kiszabadítani. Szerencsére sikerrel vettük az akadályokat, és sikerült keresz-tülhúzni a banditák számítását. Az összes fogoly kiszabadulása után tánccal, tombo-lázással folytatódott a program, amelyen most is értékes ajándékok találtak gazdára. ►

NABIT 2010

A MAGYAR IFJÚSÁG JÖVŐJEÉRT

Nagybőjti Ifjúsági Találkozó

„Evez a mélyre”
18.03.19

Programok:

TALÁLKOZÁS: A PESTSZENTLŐRINCI
FŐPLÉBÁNIÁN (TEMPLOM) >>> IMA, ELMÉLYÜLÉS
A CSENDEN >>> TANUSÁGTÉTELEK >>>
KISCSOPORTOS BESZÉLGETÉS
>>> KERESZTÚT A SZENT LÁSZLÓ PLÉBÁNIÁRA
>>> SZENTMISE >>> AGAPÉ

A CSEND **2010. március 6.**
HULLÁMHOSSZÁN **15:00 - 21:00**

Pestszentlőrinci Főplébánia, Bp. 1184, Bathányi u. 87/B.
Infó: riki@katolikus.hu D-KIM

MÁRCIUS 6.

Pihenő

(Annamarinak szeretettel!)

*Hosszú az út, de visszanézve
látom, hogy mi akkor, ott
kínzó, nehéz vagy meredek volt,
göröngy csak a porban most.*

*Visszanézve tisztán látom
karom alatt a kezed.
Ha az élet elémhordta,
röggént léptem át hegyet.*

*Látom most, mit akkor még nem,
bármerre legyen is utam,
lehúnyt szemmel bizton járom,
vezeted lépteim, Uram!*

*Megpihenvén, lásd, Rád találtam,
engedd hát el a kezem!
Mi téged illet, méltóbb trónus,
megnyitom Neked szívem!*

Jakab Péter

► Éjfélkor visszaérkeztünk a bálók világába, amikor is a keringőzők kezében lévő gyertyák fénye tette hangulatosabbá a termet.

Ezután kötetlenebbé vált a hangulat, és a programok is lazábban követték egymást: a szabad táncokat limbózás, karaoke, közös táncok egészítették ki. 2 óra után sajnos vésszesen közeledett az önfeledt együttléttünk vége. Vadnyugati multságunkat imával és takarítással zártuk le.

Remélem sokan kedvet kaptatok, és a tavaszi bálon titeket is köszönhetünk majd. Mindenkitől várjuk az ötleteket a következő bálunk témáját illetően.

F. Z.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Czap Zsolt (C. Zs.), Füssi Zoltán (F. Z.), Kiss Erika (K. E.),
Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.) Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:
Nemcsics Endre (N. B.)

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

MUSTÁRMAG

Ingyenes plébániai újság, melynek előállítási ára kb. 200 Ft/db. Ha hozzá kíván járulni a megjelentetés költségeihez, a sajtóperselybe helyezheti el ezt az összeget. Köszönjük!

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **február 22. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **március 13. szombat:** fatimai engesztelő imaest az Ibolya utcai kápolnában, 5 órától rózsafüzér, majd 6 órától szentmise;
- **Nagyböjti pénteken** ¼6-tól keresztút, 6 órától szentmise (ezeken a napokon nincs reggeli szentmise)

KÜLÖNLEGES GYŰJTÉSEK:

- **február 28. vasárnap:** a katolikus iskolák javára;
- **Március 21. vasárnap:** a szentföldi keresztények megsegítésére.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **február 21. vasárnap:** délután 3 óra, dokumentumfilm klub: Az elvándorolt almamáter;
- **február 22. hétfő:** asszonykör a plébánián;
- **március 15. hétfő:** a Rózsafüzér Társulat találkozója a plébánián;
- **március 21. vasárnap:** délután 3 óra, dokumentumfilm klub: Teréz anya (A cselekvő szeretet);
- **március 29. hétfő:** asszonykör a plébánián.

GYÓNTATÁS

Vasárnap 8.30–9.00 és 17.15–17.45 óráig, valamint egyéni megbeszélés alapján.

AZ IRODAI SZOLGÁLAT IDŐPONTJAI

Minden hétfőn és szerdán 16.00–17.45, pénteken 9.00–11.00 óráig.

ELŐRE-LÁTÓ

(avagy jegyezd be a naptárodba!!!)

A következő hónapok várható eseményei:

- **március 6.:** A csend hullámhosszán – Nagyböjti Ifjúsági Találkozó (vagyis NABIT);
- **március 13–15.:** Minitábor általános iskolás hittanosok számára Vámosmikolán
- **április 4.** Húsvéti koncert a templomban;

- **április 10.:** Plébániai bál
- **április 30–május 2.:** Márianosztrai Ifjúsági Zarándoklat

- **május 15.:** Plébániai buszos kirándulás (Sümeg és környéke)

NYÁRI TÁBORAINK:

Napközi tábor általános iskolás gyerekeknek: június 16–25.

Dél-pesti Plébániaközi Ifjúsági Tábor: június 28–július 3.

Plébániai tábor: július 15–18. Nemesnádudvar (felnőtteknek, fiataloknak, családoknak és egyedülállóknak)

Általános iskolás tábor: július 26–augusztus 1. Mátraháza

Plébániai ifjúsági vízitábor: augusztus 9–14.

HITTANÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

Elsőáldozásra készülők	csütörtök 17 óra
4-5. osztályosok	csütörtök 18 óra
6-7. osztályosok	szerda 17 óra
<i>Ifjúság 1. csoport</i> (8. osztályosok és középiskolások)	szerda 19 óra
<i>Ifjúság 2. csoport</i> (egyetemisták)	csütörtök 19 óra
Felnőtt katekézis	hétfő 19 óra
Bibliaóra	péntek 19 óra

EGYÉB KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK A PLÉBÁNIÁN

Felnőtt énekkar	péntek vagy szombat 19 óra
Gyermekkórus	vasárnap ¼9 óra
Asszonykör	minden hónap utolsó hétfő 20 óra
Kamillíanus család	minden hónap 2. szombat 15 óra